הלכה · משנה תורה · מפרשים · חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך · ספר עבודה

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות עבודת יום הכפורים

רבי יוסף באב"ד

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

חידושים ומקורים מבעל מנחת חינוך על משנה תורה, הלכות עבודת יום הכפורים

רבי יוסף באב"ד

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/חידושים-ומקורים-מבעל-מנחת-חינוך-על-משנה-תורה-הלכות-עבודת-יום-הכפורים/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 39-202611200317v של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ב 4
הלכה ד 4
פרק ג 4
הלכה א 4
הלכה יא 4
פרק ה 4
הלכה ט 4
הלכה יב 4
הלכה כא 5
הלכה כז 5

פרק א

הלכה ב

בכ"מ, אינה כשרה אלא בכ"ג. נ"ב לדעתי פשוט דגם הקטרת בזיכין ג"כ לא היה אלא בכ"ג. ולדברי הכ"מ אפשר דלחה"פ סידורו ולקיחתו היה ג"כ בכ"ג:

הלכה ד

מאפר הפרה. נ"ב עיין במשנה פ"ג דפרה וביומא דף ד' ודף ח' מבואר שם דאחד זה ואחד זה מזין עליו מכל חטאת שהיה שם. וע"ש בפירש"י ורבינו לקמן פ"ג ה"ה מביא זה שמזין עליו מכל חטאת וכאן השמיטו. ועיין בתוס' יו"ט שם במס' פרה וצל"ע בדבר:

פרק ג

הלכה א

אחד כתוב עליו להשם. נ"ב בירושלמי פ' טרף בקלפי מבואר דהיה כתוב לה' בב' שיטין ל' למטה וה' למעלה כמו גבי ציץ. וצ"ע למה השמיט זה הר"מ ועיין פ"ט מה' כלי המקדש דגבי ציץ פסק הר"מ כן וצ"ע:

הלכה יא

בעת שקורא מברך. נ"ב חתימת הברכות קיצר רבינו וסמך עמ"ש בפ"ד מהל' תענית שבמקדש צריכים לסיים בא"י אלהי ישראל מעולם ועד עולם אף בהר הבית וכאן היה בע"נ שהוא הר הבית, כך נראה פשוט:

פרק ה

הלכה ט

אלא הפר הזה האחרון. נ"ב רבינו לא הביא דין מביא שעירים הרבה על כל כפרה איזה שעיר משלח אם האחרון שגמר הכפרה או מצוה בראשון ועיין בגמ' דהוא פלוגתא וצ"ע:

הלכה יב

ישפכו לאמה. נ"ב נראה פשוט דהאימורין מקריבין מכל הפרים כיון דכ"א כיפר בפ"ע והבשר והעור נשרף ככל פסהמ"ק. ודוקא אותם הפרים שגמר איזה כפרה אבל הפר שנשפך דמו קודם שגמר נפסל לגמרי ואין מקריבין האימורין והו"ל כקרבן שנשפך הדם וז"פ:

הלכה כא

נטמא המשלח. נ"ב עיין בגמ' דף ס"ו דנ"ל מן עתי אפי' בטומאה ופירש"י דהיינו בעתו ובזמנו ולא יעבור. ונראה פשוט דוקא טומאת המת נדחה כאן אבל טומאת הגוף בודאי אסור ליכנס כמו כל הקרבנות דכתב בהן במועדו ודוחה טומאה מ"מ אינו נדחה אלא טומאת המת בלבד ומבואר לעיל פ"ד מהל' ביאת מקדש ה"נ כאן לא עדיף מכל קרבן הקבוע לו זמן. כן נראה פשוט:

הלכה כז

בכ"מ, ויחתה לכתחילה שפיר דמי. נ"ב לא הבינותי דהא חתיית גחלים הוא אסור מה"ת ביוה"כ משום מבעיר כמבואר בכריתות ובכ"מ וצע"ג: